

*Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey*

ASCENSION

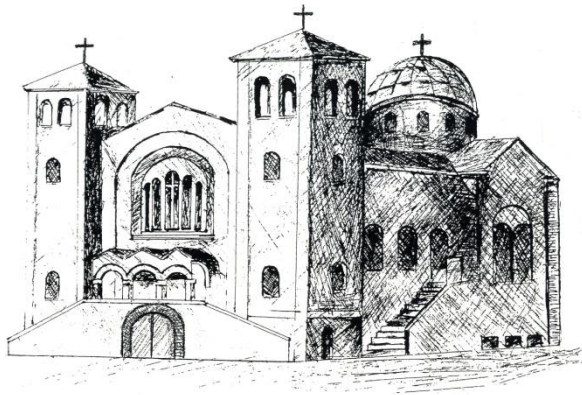
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, July 1, 2018

5th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 1η Ιουλίου, 2018

Ε' Ματθαίου

Κοσμά και Δαμιανού των Αναργύρων

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 6 Ιουλίου, 2018

9:00 π.μ. - 6:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

Σάββατο, 7 Ιουλίου, 2018

Κυριακή Μεγαλομάρτυς

9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

9:00 π.μ. - 6:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

5:00 μ.μ. *Γάμος - Δημήτριος Καλτσής & Nadia Nunez*

Κυριακή, 8 Ιουλίου, 2018

Στ' Ματθαίου

Προκόπιος Μεγαλομάρτυς

Θεόφιλος ο Αγιορείτης

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

12:00 - 5:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, July 1, 2018

**5th Sunday of Matthew
Cosmas & Damian Unmercen**

8:30a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Friday, July 6, 2018

9:00 a.m. - 6:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

Saturday, July 7, 2018

Kyriaki the Great Martyr

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

5:00 p.m. *Wedding - Demetrios Kaltsis & Nadia Nunez*

9:00 a.m. - 6:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

Sunday, July 8, 2018

6th Sunday of Matthew

Prokopios the Great Martyr

Theophilos the Myrrhbearer

8:30a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

12:00 noon - 5:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

St. Paul's First Letter to the Corinthians 12:27-31; 13:1-8

Prokeimenon. Mode 4.

Psalm 15.3,8

Among the saints who are in his land, the Lord has been wondrous.

Verse: I see the Lord before me continually.

The reading is from St. Paul's First Letter to the Corinthians 12:27-31; 13:1-8 Brethren, you are the body of Christ and individually members of it. And God has appointed in the church first apostles, second prophets, third teachers, then workers of miracles, then healers, helpers, administrators, speakers in various kinds of tongues. Are all apostles? Are all prophets? Are all teachers? Do all work miracles? Do all possess gifts of healing? Do all speak with tongues? Do all interpret? But earnestly desire the higher gifts. And I will show you a still more excellent way. If I speak in the tongues of men and of angels, but have not love, I am a noisy gong or a clanging cymbal. And if I have prophetic powers, and understand all mysteries and all knowledge, and if I have all faith, so as to remove mountains, but have not love, I am nothing. If I give away all I have, and if I deliver my body to be burned, but have not love, I gain nothing. Love is patient and kind; love is not jealous or boastful; it is not arrogant or rude. Love does not insist on its own way; it is not irritable or resentful; it does not rejoice at wrong, but rejoices in the right. Love bears all things, believes all things, hopes all things, endures all things. Love never ends.

Πρὸς Κορινθίους α' 12:27-31, 13:1-8

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

ΨΑΛΜΟΙ 15.3,8

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους α' 12:27-31, 13:1-8 τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπὸ Ἀδελφοί, ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφήται; Μὴ πάντες διδασκαλοὶ; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; Μὴ πάντες διερμηνεύουσιν; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ γῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαιρεῖ ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

The Gospel According to Matthew 8:28-34; 9:1

At that time, when Jesus came to the country of the Gergesenes, two demoniacs met him, coming out of the tombs, so fierce that no one would pass that way. And behold, they cried out, "What have you to do with us, O Son of God? Have you come here to torment us before the time?" Now a herd of many swine was feeding at some distance from them. And the demons begged him, "If you cast us out, send us away into the herd of swine." And he said to them, "Go." So they came out and went into the swine; and behold, the whole herd rushed down the steep bank into the sea, and perished in the waters. The herdsmen fled, and going into the city they told everything, and what had happened to the demoniacs. And behold, all the city came out to meet Jesus; and when they saw him, they begged him to leave their neighborhood. And getting into a boat he crossed over and came to his own city.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 8:28-34, 9:1 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντος τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Saint Kyriaki ([Greek](#): Αγία Κυριακή), also known as **Saint Kyriaki the Great Martyr** ([Greek](#): Αγία Κυριακή η Μεγαλομάρτυς), is a [Christian saint](#), who [martyred](#) under the emperor [Diocletian](#)

Kyriaki was born in [Nicomedia](#) to [Greek](#) parents Dorotheus and Eusebia. They were devout [Christians](#), wealthy but childless. Unceasing in prayer they obtained a child and since she was born on Sunday, the [Lord's Day](#), she was given the name Kyriaki, the [Greek](#) word for Sunday. From her childhood, Kyriaki consecrated herself to God. As she was a beautiful young woman, many suitors asked for her hand in marriage, but she refused them all saying that she wished to die as a virgin, as she had dedicated herself to [Jesus Christ](#). A magistrate of Nicomedia also wished to betroth Kyriaki to his son, especially since she came from a wealthy family, but when she once more rejected his proposal, he denounced Kyriaki and her parents as Christians to Emperor [Diocletian](#). Diocletian ordered the family to be arrested and upon their refusal to honor the [pagan gods](#), Dorotheus was beaten until the soldiers grew tired and were unable to continue. Since torment had no effect, Diocletian exiled Dorotheus and Eusebia to [Melitene](#) in eastern [Anatolia](#). Kyriaki was sent to Nicomedia to be interrogated by his son-in-law and co-ruler, [Maximian](#), who promised her wealth and marriage to one of Diocletian's relatives if she worshiped the pagan gods. When Kyriaki refused to renounce her faith, Maximian ordered that she be whipped. The soldiers who assumed the flogging had to be replaced three times as they

eventually became tired. Since Maximian failed to convince the young woman to change her faith, he sent her to Hilarion, the eparch of [Bithynia](#), in [Chalcedon](#), either to convert Kyriaki to paganism, or send her back to him. Hilarion tried his best to achieve his goal, including promises and threats, but when all these proved ineffective, he ordered her torture. Kyriaki was suspended by her hair for several hours, while soldiers burned her body with torches. She was finally taken down and thrown into a prison cell. During the night, Jesus Christ appeared to her and healed her wounds. Seeing the miraculous salvation of Kyriaki, many pagans converted to [Christianity](#), but they were all beheaded. The next day, Hilarion announced that the gods had healed her of pity and urged her to go to the temple and give thanks to them. When she was brought to the pagan temple, Kyriaki prayed that [God](#) would destroy the idols and a sudden earthquake toppled the idols and shattered them to pieces. Hilarion blasphemed God and then he was struck by lightning and died on the spot. Kyriaki was tortured again by Apollonius, the successor of Hilarion. She was thrown into a fire, but the flames were extinguished, and then to wild beasts, but they became tame and gentle. Apollonius then sentenced her to death by the sword. As she was given a few time to pray, she asked God to receive her soul and to remember those who honored her martyrdom. Upon completing her prayer, she rendered her soul to God before the sword was lowered on her head. Pious Christians took her relics and buried them. At the time of her death, she was 21 years old.

Αγία Κυριακή η Μεγαλομάρτυς

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Κυριακή (Ιταλικά: *Santa Domenica*, Βουλγαρικά: *Света Неделя*) γεννήθηκε στη Νικομήδεια, μοναδικό παιδί του Δωρόθεου και της Ευσεβίας. Οι γονείς της ήταν Έλληνες, ευσεβείς χριστιανοί, πλούσιοι, αλλά χωρίς απογόνους. Σύμφωνα με τη διήγηση του βίου της από την Εκκλησία, προσευχόμενοι αδιαλείπτως, απέκτησαν ένα παιδί εκ Θεού. Εφόσον γεννήθηκε ημέρα Κυριακή (την ημέρα του Κυρίου), της δόθηκε το όνομα Κυριακή. Από την παιδική της ηλικία η Κυριακή ήταν αφιερωμένη στο Θεό. Ήταν όμορφη στο σώμα και στην ψυχή. Πολλοί μνηστήρες τη ζήτησαν σε γάμο, αλλά απέρριπτε όλες τις προτάσεις, λέγοντας ότι είναι αρραβωνιασμένη με τον Χριστό τον Κύριο και ότι δεν επιθυμούσε τίποτε περισσότερο από το να πεθάνει εν παρθενία. Ένας δικαστής στη Νικομήδεια ήθελε να αρραβωνιάσει την Κυριακή με το γιο του, δεδομένου μάλιστα ότι εκείνη προερχόταν από πλούσια οικογένεια. Καθώς και η δική του πρόταση απορρίφθηκε, κατήγγειλε την Κυριακή και τους γονείς της ως Χριστιανούς στον αυτοκράτορα Διοκλητιανό. Ο αυτοκράτορας διέταξε οι γονείς της να υποβληθούν σε βασανιστήρια. Ο Δωρόθεος ξυλοκοπήθηκε άγρια, μέχρι του σημείου οι στρατιώτες από την κούραση να σταματήσουν να τον χτυπούν. Επειδή ούτε η κολακεία, ούτε τα μαρτύρια είχαν αποτέλεσμα, ο Δωρόθεος και η Ευσεβία εξορίστηκαν στη Μελιτηνή (μεταξύ Καππαδοκίας και Αρμενίας), όπου πέθαναν υπομένοντας πολλά δεινά για τον Χριστό. Έστειλε τότε ο αυτοκράτορας την Κυριακή να ανακριθεί από τον Μαξιμιανό. Η Κυριακή αρνήθηκε να αποκηρύξει την πίστη της. Ως αποτέλεσμα ο Μαξιμιανός διέταξε να τη μαστιγώσουν. Οι άνδρες του αυτοκράτορα τη βασάνισαν με

κάθε δυνατό τρόπο, αλλά η πίστη της ήταν ακλόνητη. Ένα βράδυ, καθώς κείτονταν στο πάτωμα του κελιού της, άκουσε τη φωνή του Θεού να της λέει: «Μη φοβάσαι τα βασανιστήρια Κυριακή, το πνεύμα μου είναι μαζί σου». Έπειτα από πολλές και τρομερές δοκιμασίες, ο Μαξιμιανός απέτυχε να πείσει τη νεαρή γυναίκα να αλλάξει την πίστη της. Την έστειλε τότε στον έπαρχο της Βιθυνίας Ιλαρίωνα, από τον οποίο ζήτησε να κάνει την Κυριακή ειδωλολάτρη ή να του την ξαναστείλει. Ο Ιλαρίων έβαλε τα δυνατά του για να το πετύχει αυτό. Ένα από τα βασανιστήρια που δοκίμασε ήταν να την βάζει να κρέμεται από τα μαλλιά της αρκετές ώρες ενώ στρατιώτες της έκαιγαν το σώμα με αναμμένες δάδες. Τέλος, την έριξαν σε ένα κελί φυλακής. Σύμφωνα με τη διήγηση του βίου της από την Εκκλησία, εκείνη τη νύχτα ο Χριστός εμφανίστηκε και της θεράπευσε τις πληγές. Βλέποντας τη θαυματουργή σωτηρία της Κυριακής πολλοί ειδωλολάτρες πίστεψαν στο Χριστό· ως συνέπεια αποκεφαλίστηκαν.

Ύστερα από εξαντλητική ανάκριση, οδήγησαν την Κυριακή στο ναό να θυσιάσει στα είδωλα. Εκείνη, εισερχόμενη, παρακαλούσε μέσα της το Χριστό να τη βοηθήσει. Ένας δυνατός σεισμός κατατρόμαξε τους δημίους και τα αγάλματα του ναού έπεσαν από τα βάρθρα τους κι έγιναν θρύψαλα. Η Κυριακή βασανίστηκε ξανά από τον Απολλώνιο, ο οποίος διαδέχθηκε τον Ιλαρίωνα. Όταν όμως την έριχναν στη φωτιά, οι φλόγες δεν την έκαιγαν. Όταν την έριχναν στα άγρια θηρία αυτά ημέρευαν. Εν τέλει, ο Απολλώνιος την καταδίκασε σε αποκεφαλισμό. Της δόθηκαν λίγα λεπτά για να προσευχηθεί, και ζήτησε από το Θεό να παραλάβει την ψυχή της, μνημόνευε δε αυτούς που εξ αιτίας τους είχε την τιμή να μαρτυρήσει για το Χριστό· ύστερα έγειρε στη γη. Όταν ο δήμιος πλησίασε για να εκτελέσει τη διαταγή, είδε ότι η Κυριακή ήταν ήδη νεκρή·

ήταν μόλις 21 χρονών. Η μνήμη της εορτάζεται στις [7 Ιουλίου](#). Η Αγία Κυριακή είναι η πολιούχος Αγία της πόλης των [Σερβίων](#) στην [Κοζάνη](#), όπου την ημέρα μνήμης της τελείται Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στο Ναό της Αγίας Κυριακής και περιφορά της εικόνας παρουσία του Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης, της Δημαρχίας Σερβίων, του Στρατού και της μπάντας της πόλης των Σερβίων. Επίσης σε πολλά μέρη της Ελλάδας υπάρχουν εκκλησάκια που γιορτάζουν τη μνήμη της, όπως στη μικρή γραφική [Βραϊλα Δωρίδας](#) όπου οι λιγοστοί κάτοικοι μετά τον εσπερινό και την περιφορά της εικόνας την παραμονή στήνουν Ρουμελιώτικο γλέντι στη πλατεία του χωριού.

Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς
Αγία Θεοδοσία, η μήτηρ του Αγίου Προκοπίου
Εορτάζουν στις **8 Ιουλίου**

Στην εποχή του Διοκλητιανού στην Αντιόχεια ζούσε μια πλούσια χήρα ευγενικής καταγωγής, η Θεοδοσία. Ο άνδρας της, που ήταν χριστιανός και ονομαζόταν Χριστόφορος, πέθανε αφήνοντας της ένα γιό τον Νεανία. Ενώ ο αυτοκράτορας ήταν στη Αντιόχεια, επιστρέφοντας από την Αίγυπτο, η Θεοδοσία, καθώς ήταν από τις πρώτες αρχόντισσες της πόλης, επισκέφθηκε τον αυτοκράτορα και του ζήτησε να τιμήσει τον γιο της μ' ένα υψηλό αξίωμα. Κι ο αυτοκράτορας τον διόρισε Δούκα σε όλη την Αλεξάνδρεια. Ο Νεανίας αναχώρησε για την Αλεξάνδρεια, έχοντας λάβει από τον Διοκλητιανό τη διαταγή να βασανίζει ανελέητα όσους χριστιανούς αρνούνται να προσκυνήσουν τα είδωλα.

Κατά τη διάρκεια της πορείας από την Αντιόχεια στην

Αλεξάνδρεια τα άλογα κινδύνευσαν να ψοφήσουν από την αφόρητη ζέστη και τη δίψα. Γι' αυτό και αποφάσισαν να πεζοπορούν τη νύχτα. Όταν έφτασαν στην Απάμεια της Συρίας, έμειναν ώσπου νύχτωσε και μετά συνέχισαν την πορεία τους. Την τρίτη ώρα της νύχτας, ένας ισχυρός σεισμός τράνταξε τη γη και ταυτόχρονα ένας φοβερός κεραυνός έσκισε τον ουρανό. Μέσα από το φως της αστραπής ακούστηκε μια δυνατή φωνή που έλεγε: «Νεανία, που πας; και ποιόν καταδιώκεις;» Ο Νεανίας με απορία απάντησε στην άγνωστη φωνή: «Ο αυτοκράτορας με διόρισε Δούκα στην Αλεξάνδρεια, όπου και με αποστέλλει να θανατώσω όλους τους χριστιανούς». Τότε εμφανίστηκε στον κατάμαυρο ουρανό ένας **ολόλαμπρος Σταυρός**, που έμοιαζε σαν από κρύσταλλο. Μέσα από το άπλετο και υπερκόσμιο φως του Σταυρού ακούστηκε μια φωνή που έλεγε:

«Εγώ είμαι ο εσταυρωμένος Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, αυτός που καταδιώκεις».

Η οπτασία του άφησε μιά ανείπωτη χαρά, μαζί με μιά αίσθηση ασφάλειας και προστασίας από το σημείο του Τιμίου Σταυρού που είδε. Συνεχίζοντας την πορεία του ο Νεανίας έφτασε στη Σκυθόπολη, εκεί αναζήτησε τον καλύτερο χρυσοχόο, ο οποίος ονομαζόταν Μάρκος και του παρήγγειλε έναν Σταυρό, όπως τον είδε στη Θεία οπτασία. Κλειδωμένος μέσα στο σπίτι του Νεανία κατασκεύαζε κρυφά το σταυρό. Όταν τον τελείωσε είδε ένα παρόδοξο θέαμα: πάνω στον Σταυρό εμφανίστηκαν τρεις εικόνες με εβραϊκά γράμματα. Στο πάνω μέρος έγραφε: «Εμμανουήλ». Στο δεξί μέρος φαινόταν ένας άγγελος με το όνομα «Μιχαήλ» και στο αριστερό φαινόταν ένας Άγγελος, με το όνομα «Γαβριήλ». Ο χρυσοχόος προσπάθησε με επιμονή να τις εξαλείψει, αλλά δεν τα κατάφερε. Όταν ο

Νεανίας αντίκρισε τον Σταυρό τελειωμένο, χάρηκε πολύ και τον προσκύνησε. Ρώτησε τον Μάρκο για τις εικόνες, τι σημαίνουν. Αυτός του απάντησε ότι δεν γνώριζε, γιατί δεν το κατασκεύασε ο ίδιος, αλλά τυπώθηκαν μόνες τους. Ο Νεανίας τότε κατάλαβε ότι έγιναν με Θεία ενέργεια και γονατιστός τον προσκύνησε με πολλή ευλάβεια. Έδωσε στο χρυσοχόο πολλά χρήματα όπως υποσχέθηκε και τον ευχαρίστησε. Ύστερα αφού τύλιξε με πολύτιμη πορφύρα το σταυρό, αναχώρησε με τους στρατιώτες του για την Αλεξάνδρεια.

Όταν έμαθε η μητέρα του ότι έγινε χριστιανός, τον κατήγγειλε στον αυτοκράτορα. Εκείνος διέταξε τον έπαρχο της Καισάρειας της Παλαιστίνης Ουλκίωνα να τον ανακρίνει και να τον συνετίσει. Τότε ο Άγιος συνελήφθη και υπέστη σκληρά βασανιστήρια. Ο κόσμος άρχισε να κλαίει, αλλά ο Νεανίας τους έλεγε: **«Μην κλαίτε για μένα, γιατί μου παραστέκεται τώρα ο Κύριος και Θεός μου και ευφραίνομαι»**. Όταν νύχτωσε, οδηγήθηκε στη φυλακή, όπου ο δεσμοφύλακας Τερέντιος, είχε κάποτε ευεργετηθεί απ' αυτόν και ήταν φίλος του. Τα μεσάνυχτα επισκέφθηκαν τον Νεανία Άγγελοι Κυρίου, και αμέσως λύθηκαν τα δεσμά του και των άλλων καταδίκων. Ο Νεανίας τους ρώτησε ποιοι είναι και στην απάντησή τους ότι είναι Άγγελοι του Θεού, ο Άγιος είπε: «Εάν είστε Άγγελοι, κάμετε το σταυρό σας». Αυτοί υπάκουσαν και μετά τον ρώτησαν: «Γιατί δε μας πίστεψες;». Ο ταπεινός Νεανίας απάντησε: «Στους τρεις Παίδες έστειλε ο Κύριος αγγέλους και τους δρόσιζαν, γιατί αυτοί ήταν ριγμένοι στη φωτιά. **Εγώ τι έκαμα ώστε να αξιωθώ τέτοιας θεϊκής παρηγοριάς;»**. Στη συνέχεια εμφανίστηκε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός και ένα υπερκόσμιο φως περιέλουσε τον Νεανία και τη φυλακή. Άρρητη ευωδία και υπερκόσμια αγαλλίαση πλημμύρισε το νεαρό μάρτυρα. Άκουσε δε και φωνή να του λέει: **«Προκόπιος θα**

ονομάζεσαι στο εξής, γιατί θα προκόψεις στην αρετή και θα προσφέρεις ποίμνιο στον Πατέρα μου, λοιπόν, πόλεμα γενναία». Ο ταπεινός δούλος του Θεού, έπεσε στα γόνατα και είπε: «Κύριε μου σε παρακαλώ, δυνάμωσε την ασθενική ψυχή μου. Γιατί φοβούμαι μήπως δεν αντέξω τα βάσανα». Και ο πολυεύσπλαχνος Κύριος του είπε:

«Μη φοβάσαι, γιατί εγώ είμαι κοντά σου». Ο Χριστός έβαλε στην καρδιά του ανδρεία, κι ο Άγιος, που μετονομάστηκε Προκόπιος, γέμισε από θάρρος και αγαλλίαση.

Στο μεταξύ οι πληγές του θεραπεύτηκαν και όταν ο Ουλκίωνας έστειλε άνθρωπο για να δει, εάν έχει πεθάνει, τότε ο δεσμοφύλακας Τερέντιος του διηγήθηκε όλα όσα θαυμαστά είχαν συμβεί τη νύχτα μέσα στη φυλακή. Τότε πρόσταξε να φέρουν τον Προκόπιο μπροστά του. Το πρόσωπο του Αγίου Προκοπίου έλαμπε σαν τον ήλιο. Έπειτα τον οδήγησαν στον ναό των ειδώλων για να θυσιάσει στα είδωλα. Προσευχόμενος όμως ο Προκόπιος, συνέτριψε τα είδωλα και παραδόξως μεταβλήθηκαν σε νερό και χύθηκαν έξω από την πόρτα. Το θαύμα αυτό είχε ως αποτέλεσμα να πιστέψουν πολλοί.

Ο Προκόπιος οδηγήθηκε και πάλι στη φυλακή, όπου δίδασκε τους στρατιώτες, τους δικαστές, τις γυναίκες κι όσους πίστεψαν στον Ιησού Χριστό, τους εμψύχωνε με τη χριστιανική διδασκαλία του, ώστε να μην δειλιάσουν μπροστά στα βασανιστήρια, αλλά με χαρά να υπομείνουν το μαρτύριο και έτσι να αξιωθούν της Βασιλείας των Ουρανών. Ο ηγεμόνας διέταξε να υποβληθούν σε φρικτά βασανιστήρια. Ανάμεσα στο λαό που παρακολουθούσε το μαρτύριο των δούλων του Χριστού, βρισκόταν και **η Θεοδοσία, η μητέρα του θείου Προκοπίου**. Βλέποντας την

ακλόνητη πίστη τους στον Χριστό και την υπομονή, την καρτερία και τη γενναιότητα των μαρτύρων, αισθάνθηκε η καρδιά της να πλημμυρίζει από την παρουσία του Χριστού. Και ξαφνικά «θείω ζήλω κινουμένη» ορμά στο μέσο του θεάτρου και χωρίς τίποτα να υπολογίσει, ούτε και αυτή την ζωή της, φώναξε δυνατά: **«Και εγώ είμαι δούλη του Εσταυρωμένου Χριστού!»**

Κατ' εντολήν του ηγεμόνα οδηγήθηκε στη συνέχεια στη φυλακή μαζί με τις υπόλοιπες γυναίκες μάρτυρες. Η μεταστροφή της Θεοδοσίας στον Χριστό χαροποίησε ιδιαίτερα τον Προκόπιο, ο οποίος την οδήγησε με τη βοήθεια του δεσμοφύλακα στον επίσκοπο Λεόντιο για να βαπτισθεί. Το πρωί η Θεοδοσία οδηγήθηκε στον Ουλκίωνα, ο οποίος προσπάθησε να τη συνεντίσει. Η σταθερή της όμως πίστη εξαγρίωσε τον ηγεμόνα, ο οποίος την υπέβαλε σε σκληρά βασανιστήρια. Τη χτυπούσαν αλύπητα με ραβδισμούς και της κατέσχιζαν τις πλευρές με σιδερένια νύχια.

Greatmartyr Procopius of Caesarea, in Palestine

The Holy Great Martyr Procopius, in the world Neanius, a native of Jerusalem, lived and suffered during the reign of the emperor Diocletian (284-305). His father, an eminent Roman by the name of Christopher, was a Christian, but the mother of the saint, Theodosia, remained a pagan. He was early deprived of his father, and the young child was raised by his mother. Having received an excellent secular education, he was introduced to Diocletian in the very first year of the emperor's accession to the throne, and he quickly advanced in government service. Towards the year 303, when open persecution against Christians began, Neanius was sent as a proconsul to Alexandria with orders to mercilessly persecute the Church of God.

On the way to Egypt, near the Syrian city of Apamea, Neanius had a vision of the Lord Jesus, similar to the vision of Saul on the road to Damascus. A divine voice exclaimed, "Neanius, why do you persecute Me?"

Neanius asked, "Who are you, Lord?"

"I am the crucified Jesus, the Son of God."

At that moment a radiant Cross appeared in the air. Neanius felt an inexpressible joy and spiritual happiness in his heart and he was transformed from being a persecutor into a zealous follower of Christ. From this point in time Neanius became favorably disposed towards Christians and fought victoriously against the barbarians.

The words of the Savior came true for the saint, "A man's foes shall be those of his own household" (Mt. 10:36). His mother, a pagan herself, went to the emperor to complain that her son did not worship the ancestral gods. Neanius was summoned to the procurator Judaeus Justus, where he was solemnly handed the decree of Diocletian. Having read through the blasphemous directive, Neanius quietly tore it up before the eyes of everyone.

This was a crime, which the Romans regarded as an "insult to authority." Neanius was held under guard and in chains sent to Caesarea of Palestine, where the Apostle Paul once languished. After terrible torments, they threw the saint into a dark prison. That night, a light shone in the prison, and the Lord Jesus Christ Himself baptized the suffering confessor, and gave him the name Procopius.

Repeatedly they led Saint Procopius to the courtroom, demanding that he renounce Christ, and they subjected him to more tortures. The stolidity of the martyr and his fiery

faith brought down God's abundant grace on those who witnessed the execution.

Inspired by the example of Procopius, many of the holy martyr's former guards and Roman soldiers went beneath the executioner's sword together with their tribunes Nikostrates and Antiochus. Twelve Christian women received martyr's crowns, after they came to the gates of the Caesarea Praetorium.

Struck by the great faith and courage of the Christians, and seeing the firmness of her son in bearing terrible sufferings, Theodosia became repentant and stood in the line of confessors and was executed. Finally the new procurator, Flavian, convinced of the futility of the tortures, sentenced the holy Great Martyr Procopius to beheading by the sword. By night Christians took up his much-tortured body, and with tears and prayers, they committed it to the earth. This was the first martyrdom at Caesarea (303).

FLEA MARKET PHILOPTOCHOS SOCIETY

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022

Church Office Phone # 201 945 6448

Friday, July 6, 2018 9:00 am – 6:00pm

Saturday, July 7, 2018 9:00 am – 6:00pm

Sunday, July 8, 2018 12:00 noon – 5:00pm

Proceeds for the benefit of Philoptochos/Church Project

Ascension Greek Orthodox Church

101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

YEAR 2018 ISSUE 7,1

SUNDAY, July 1st, 2018

5th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 1η Ιουλίου, 2018

Ε' Ματθαίου

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

2:00 p.m. Baptism

Mr. & Mrs. Nick Louros

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

9 μέρες: Λάζαρος Καζίας

9 days: : Lazaros Kazias

40 μέρες: Ευαγγελία Ηρώ Παπαβασιλείου

40 days: Evangelia Ero Papavasiliou

1 χρόνος: Παναγιώτα Σαρτζής

1 year: Panagiota Sartzis

3 χρόνια: Βασίλειος Κολίτσης

3 years: Vasilios Kolitsis

14 χρόνια: Σιδέρη Νάτση

14 years: Sideri Natsi

***Ο καφές προσφέρεται από τις οικογένειες
Δρόσου, Κολίτση & Νάτση
που τελούν το μνημόσυνο
εις μνήμη των κεκοιμημένων.***

***The coffee is offered by the Drosos,
Kolitsis & Natsi Families
that have the Memorial Service.***